

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 9 listopada 1987 r.

w sprawie zakresu, trybu i zasad udzielania bezzwrotnej pomocy finansowej na bieżące utrzymanie budynków mieszkalnych stanowiących własność osób fizycznych.

Na podstawie art. 12 ust. 6 ustawy z dnia 10 kwietnia 1974 r. — Prawo lokalowe (Dz. U. z 1987 r. Nr 30, poz. 165) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Terenowe organy administracji państwowej o właściwości szczególnej do spraw gospodarki mieszkaniowej stopnia podstawowego udzielają, na zasadach

określonych w rozporządzeniu, bezzwrotnej pomocy finansowej państwa na bieżące utrzymanie domów stanowiących własność osób fizycznych.

2. Minister Finansów zapewni środki finansowe na wydatki związane z udzielaniem bezzwrotnej pomocy, o której mowa w ust. 1.

Dziennik Ustaw Nr 36

— 470 —

Poz. 204

§ 2. Pomoc w finansowaniu kosztów bieżącego utrzymania domu mogą otrzymać właściciele (zarządcy) domów, w części lub w całości zajmowanych przez najemców uprawnionych do opłacania czynszu według stawek określonych przez Radę Ministrów. Przysługuje ona na każdy wolno stojący dom na terenie nieruchomości.

§ 3. Przepisów rozporządzenia nie stosuje się do właścicieli domów znajdujących się w administracji przedsiębiorstw gospodarki komunalnej i mieszkaniowej oraz w stosunku do których wszczęto postępowanie wywłaszczeniowe.

§ 4. 1. Pomoc może być udzielana do wysokości 500 tys. zł w okresach trzyletnich, nie większej jednak niż 1500 zł na 1 m² powierzchni użytkowej mieszkań zajmowanych przez najemców, o których mowa w § 2.

2. W razie wzrostu kosztów bieżącego utrzymania domu w okresie trzyletnim o ponad 10%, wysokość pomocy, o której mowa w ust. 1, może być podwyższona proporcjonalnie do ich wzrostu. Podstawę określenia kwoty podwyżki stanowią wskaźniki wzrostu cen materiałów i usług budowlanych ustalane w centralnych planach rocznych.

3. Pomoc, o której mowa w ust. 1, może być podwyższona o 25%, jeżeli jest udzielana właścicielowi domu wpisanego do rejestru zabytków.

§ 5. 1. Udzielanie pomocy finansowej następuje na podstawie decyzji terenowego organu administracji państwowej, o którym mowa w § 1 ust. 1, na wniosek właściciela (zarządcy) domu, zaopiniowany przez właściwy terenowo organ samorządu mieszkańców.

2. Pomocy udziela się w pierwszej kolejności właścicielom (zarządcom) domów, w których znajdują się wyłącznie lokale mieszkalne.

§ 6. 1. Przyznana pomoc powinna być wykorzystywana przede wszystkim na naprawy pokryć dachowych, obróbek blacharskich, urządzeń ogrzewczych i usuwanie awarii oraz pokrycie niedoboru środków na eksploatację domu.

2. Niedobór środków na eksploatację jest ustalany w wysokości różnicy między należnymi wpływami z czynszów od najemców, o których mowa w § 2, a udokumentowanymi kosztami eksploatacji przypadającymi na lokale przez nich zajmowane.

§ 7. 1. Wyplata środków w ramach udzielonej pomocy następuje w formie refundacji wydatków na:

- 1) remonty bieżące — w całości lub sukcesywnie, na podstawie przedstawionych rachunków za wykonane roboty bądź kosztorysów powykonawczych,
- 2) pokrycie niedoboru wymienionego w § 6 ust. 2 — na podstawie przedstawianej przez właściciela (zarządcę) domu kalkulacji kosztów i wpływów za dany rok kalendarzowy.

2. Wykonanie robót, rachunki i kosztorysy powykonawcze oraz kalkulacja, o której mowa w ust. 1 pkt 2, powinny być sprawdzone przez terenowy organ administracji państwowej upoważniony do udzielania pomocy.

3. Terenowy organ administracji państwowej, o którym mowa w § 1 ust. 1, może dokonać wypłaty części pomocy przyznanej na remont bieżący w formie zaliczki dla właściciela (zarządcy) domu.

§ 8. Traci moc uchwała nr 210 Rady Ministrów z dnia 12 października 1981 r. w sprawie pomocy finansowej Państwa na bieżące naprawy domów wielomieszkania, stanowiących własność osób fizycznych (Monitor Polski Nr 28, poz. 253 i z 1982 r. Nr 19, poz. 162).

§ 9. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1988 r.

Prezes Rady Ministrów: Z. Messner